

NAUČNA BIBLIOTEKA - PULA

1989. HISTRICA

N-48-E

m. b.

PET O'PET

PET-GLASILO OPĆINSKE ORGANIZACIJE SSOH PULA

u ovom

broju:

MINI

PRIVREDA 2

BROJ 10 GODINA
1989.
cijena 1000 dinara

EURASMUS

SJEDI-
NJENE
DRŽAVE
EVROPE

MUZIČKA
ŠKOLA

POEZIJA

ROCK

LIČNOSTI
'88.
(gdje su,
šta rade)

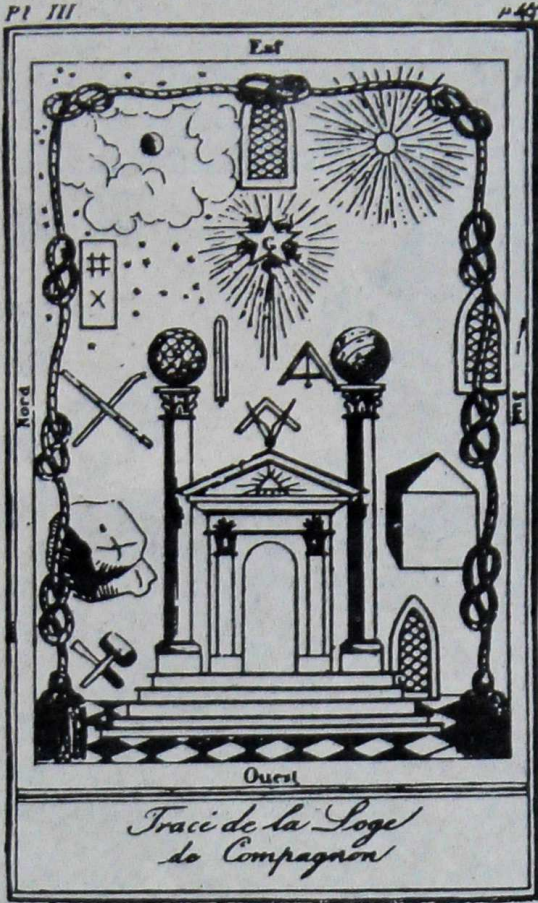
KOMPJUTERI

DRŽI ME JAKO !!!

PRIBLIŽI MI SE, ŽELJA MI JE, DA MI NE MINE, JER TE ŽELIM

Mmmmuuuc-camm, jer mi je ttto uuuurodenne mmmma-na, ali ali moram vvvam rrreći, mmmmoram. Ko-nac smo godine dočekali izuzetno iznenađeni. Nai-me, na samom izmaku snage da se kosimo sa in-flacijom i astronautskim cijinama životnih nami-jernica, režija i ostalih nužnosti života, podarili su nas izuzetnom poviši-com osobna dohotka, kako i nekim ne baš pred-vidljivim razlikama OD-a, a sve to pred kraj godine, kao novogodišnji poklon i utijeha razjarenoj rulji. A sve to, molim vas lijepo, za prednovogodišnji odlazak vlade sa scene poli-tičke trpeze naše domaće scene i to da se to odviše sa što manje prašine, mal-tene očekuju od nas da ih ispratimo sa ovacijama jer su nas podarili sa šakom kruha i igara, pa jedimo i igramo se, ali ovu ćemo Mikuličevu vladu pamtiti po povišici i po još koječmu...

Isprika: Ispričavamo se Morani S. zbog nepotpisanih ilustracija u prošlom broju. Redakcija (tj, grafički).

Razdragani novostima potkraj godine, Silvester-ske noći euforično pohrlis-mo na stari dobri trg Re-publike (Zagreb) da bi u dionizijskom zanosu is-pratili čemer i jad. Naša jedna ispačena psiha na-kon svih oblika torture i nemilosrdnih stresova na-šla je konačno utočište i katarzično prажnjenje u kolektivnom zanosu i za-boravu. Bogu hvala, preži-vjeli smo. Terapijski učin-ak je bio zadovoljavaju-ći, ali avaj, kratkotrajan. Sutradan, nakon mamur-nih ispijanja jutarnje kafe u nama se javlja osjećaj da smo prevareni i ostav-ljeni.

Drži me jako, jerbo ja sam u pokretu!
AUTOR: DEKALLE TES-SLAN

REZIME MANUELI P. kao pozdrav
Prelogomena za restau-raciju novog građanskog iracionalizma S. I. V. a. ili kako filozofiju pretvoriti u praksu i napraviti KOPER-NIKANSKI obrat kao po-trebu vraćanja dugova tj. imati ili biti!?

TOPOGRAFI: I. Dražić, E. Strenja, V. Vukasin, I. Zirojević, N. Rojnic, I. Kurtić, foto Blimbas, (video animke vjenčanja, još istog dana), i drugi.

MATINEJA i mladi pjesnici i gostionici IRENA GRUBICA (Poreč) subota 11. 02. u 11. sati gostionica i AUGUSTOV HRAM - .. nakon toga opet 25. 02. na istom mjestu sa istim namjerama ... i opet O'PET-pet-avakih petnaest dana u AUGUSTOVOM HRAMU (gostionica)

D. T.

MULTIMEDIJALNA AKCIJA

TRAVANJ, MJESEC BORBE ZA VEGETA-CIJSKIM PROSTOROM

Svakog se dana suočavamo s prirodom koja se metamorfizira i nestaje, sa životom koji je bliži smrti nego ikad, s čovjekom koji to više i nije.

Malen je broj entuzijasta kojima je stalo do opstanka doljtnog čovjeku; do opstanka koji je mnogo više od puke borbe za vegetacijskim prostorom. Ekološka grupa CUO u građevinarstvu i komunalnoj djelatnosti, Rijeka, osnovana je 1987. na inicijativu prof. Vivijane Lovrinčić. Otada se aktivno bavi ekologijom, a svoje je akcije završila izložbom, svibnja 1988. u Galeriji »Jura Klavčić«, Rijeka, gdje je fotografijama prezentirana zaprepašujuća ekološka situacija rječke regije. Potaknuti dosadašnjim uspjesima, ali prvenstveno sve težom ekološkom stvarnošću, zajedno s OK SSOH Rijeka, pripremaju širu, multimedijsku akciju u kojoj predviđaju:

- izložbu umjetnički aranžiranog i modeliranog smeća.
- izložba plakata u »Malom salonu«, Rijeka 16. i 30. travnja 1989.,
- koncert renomiranih jugoslavenskih pop-rock grupa uz nastup super grupe »Rivals«, te eventualnu promociju ekološkog projekta »Zvuk za zrak«. Predviđen je televizijski prijenos,
- izdavanje vanrednog broja Omladinskog magazina »Val«,
- tribine, okrugli stolovi, razgovori, projekcije filmova,
- dječja parada.

Pretpostavljajući da ste i vi zainteresirani za sudjelovanje u toj akciji, posebice izložbi, nadamo se da ćete prihvatiti osnovne stavke:

1. izložba će se održati u »Malom salonu«, riječkom izložbenom prostoru od 16. do 30. IV 1989. godine
2. Prezentiranje najboljih radova na temu, pristigli na natjecaj i angažman te angažiranje studenata pedagoškog fakulteta,
3. najbolji plakat bit će nagrađen, a idejno rješenje najadekvatnijeg plakata bit će simbol čitave akcije te štampan na propagandnom materijalu,
4. izgled plakata, tehnika, motivi, nisu ograničeni, ali mora biti uklopljen tekst: «.....»
5. ukoliko akcija dostigne visok nivo, predviđa se turneja po Jugoslaviji te u sklopu »Alpe-Adria« u Italiji i Austriji.

Ukoliko ste zainteresirani za sudjelovanje, očekujemo Vaše ideje do 01. 02. 1988. godine, kada ćete dobiti i približe informacije, na adresu:

OK SSOH - RIJEKA VEZA: Milorad Artaba
Korzo 2a/II telefon: 051/25-718,
51000 Rijeka 25-719

U prijavi navedite ime i prezime, godinu rođenja, adresu stanovanja, telefon, zanimanje.

Nadamo se da ćete i Vi podići svoj glas u borbi za čist zrak, bistre vode, zelenu okolinu, u borbi za život.

ORGANIZACIONI ODBOR FESTIVALA POEZIJE »MAJSKA RUKOVANJA« TITOGRAD

RASPISUJE NAGRADNI NATJEČAJ ZA NEOBJAVLJENU PJESMU MLADIH KNJIŽEVNIH STVARALACA

Pravo učešća imaju pjesnici iz svih krajeva SFRJ do trideset godina starosti.

Pjesme mogu biti napisane na jezicima naroda i narodnosti Jugoslavije (dostaviti prijevode pjesama)

Autori pjesme trebaju potpisati šifrom, a u posebnoj kovčetu priložiti ime, prezime i točnu adresu

Rukopise poezije (najviše tri pjesme, otkucane u pet primjeraka) dostaviti najkasnije do 15. 02. 1989. godine.

Pjesnici čije pjesme žiri odabere za Festival, bit će o tome obavješteni do 2. 04. 1989. godine, a Odluka o dodjeli nagrade (prva 120.000, druga 100.000 i treća 80.000 dinara) bit će saopćena na festivalskoj večeri poezije 9. 05. 1989.

PJESME TREBA SLATI NA ADRESU: DOM OMLADINE »BUDO TOMOVIĆ« (za Festival)

81000 Titograd

Impressum

PEG - GLASILO SAVEZA SOCIJALISTIČKE OMLADINE HRVATSKE PULA
IZDAVAČ: OPĆINSKA KONFERENCIJA SSOH PULA

SAVJET LISTA: MIRJANA AČIMOVIĆ, MARIO BENČIĆ, SILVA BODLAJ, ANTON CRNOBORI, ALDO KLIMAN (PREDSJEDNIK), MARIJAN KOSTEŠIĆ, ELVIS MILETA, SLAVOMIR MILJEVIĆ, LUCIANA PUHAR, DANIELA ROTTA (ZAMJENIK PREDSJEDNIKA), BRUNO STERNOTIĆ, MILENKO SLADIĆ, JADRANKA VALKOVIĆ

V. D. GLAVNOG I ODGOVORNOG UREDNIKA: MIRJANA AČIMOVIĆ

REDAKCIJA: MARIO BENČIĆ, BORIS BJE-LICA, NATAŠA DRAGUN, JELENA GRUJIĆ, MARINA MIHALJ, BILJANA RADOJIĆIĆ, OLGA MANDIĆ

STALNI SURADNICI: VLADIMIR A. MILIĆ, ZDENKA MIŠURA, NEVENKO PETRIĆ, INES ŠKUFLIĆ-HORVAT, DUBRAVKA TATIĆ i mnogi drugi

GRAFIČKI I TEHNIČKI NEUREDNIK: NADAN ROJNIC

TISAK: -NOVI LIST- RIJEKA

TIPOGRAF RIJEKA

ADRESA REDAKCIJE (privremena): JOA-KIMA RAKOVCA 12

TELEFON: 22-967/052

PRILOZI SE NE VRAĆAJU

RJEŠENJEM REPUBLIČKOG KOMITETA ZA INFORMIRANJE SRH LIST JE UPISAN U EVIDENCIJU JAVNOG GLASILA POD BROJEM UP-427-2/83.

PET JE OSLOBODEN PLAĆANJA NA POREZ CIJENE OGLASNOG PROSTORA:

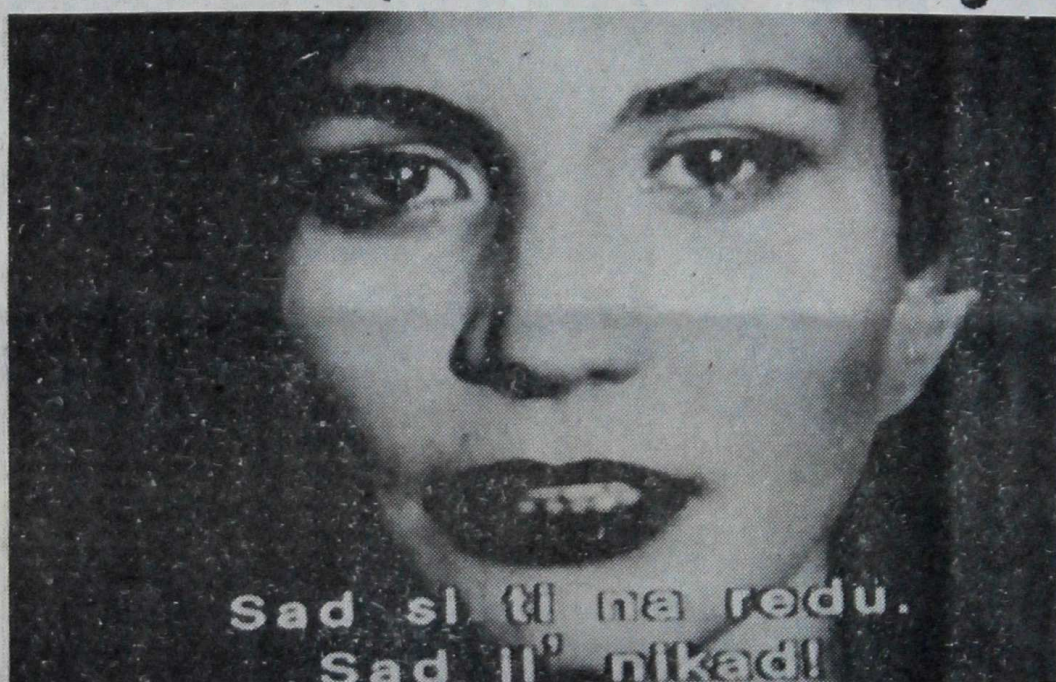
1/1 posljednja stranica	1.200.000
1/1 unutrašnja stranica	800.000
1/2 unutrašnja stranica	450.000
1/4 unutrašnja stranica	300.000
1/8 unutrašnja stranica	170.000

PULA

Kad Pula prostre svoj divni, prljavi dim i prva zraka sunca dodirne grad pomislim kako je lijepo biti tu i udahnuti taj dragi, poznati smrad Hajde, hajde dođi opet tu opet tu

Na rivi girice plivaju na trbuhu samoubojice i turisti traže arenu klinci krađu zvake po super-makretima i po 7652. put puštaju IDIJOTE u emisiji »MLADI BIRAJU ZA VAS«

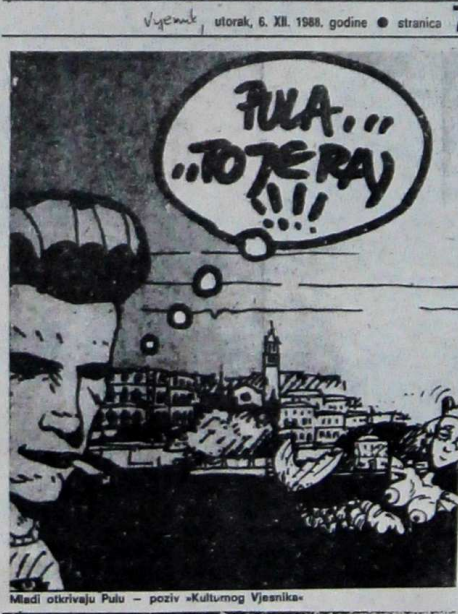
Hajde, hajde dođi opet tu opet tu U svoj mali, slatki, prljavi grad gnjoba, jebeni »ULJANIK« PULA, TO JE RAJ PULA, TO JE RAJ PUNTA-VERUDELA, plavo more PUN KURAC ZVIJEZDA NA NEBU pod njima FRIDA i ti Hajde, hajde dođi tu opet tu

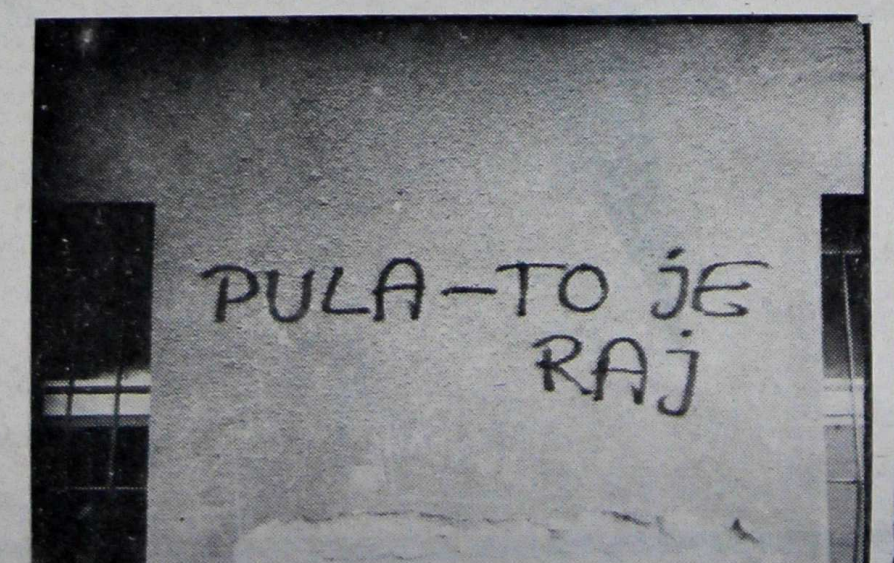
Sad si ti na redu.
Sad ti nikad!

KUD IDIJOTI, TUD I MIRKO

Mirka i Slavka već znate, a ukoliko za njih niste čuli onda ste bar jednom u životu čuli ono: »MIRKO PAZI ME-TAK!« Pula to je raj - je već nadaleko poznat refren iz pjesme već nadaleko poznatog KUD-a IDIJOTI.

Medi otkrivaju Pula - poziv »Kulturnog Vjesnika«

- SJEDINJENE DRŽAVE EVROPE

Hail Europa, Europa Rules The Waves; Europeans Never Never Never Will Be Slaves

1992

THATCHERICA NA OPREZU

Novija istupanja britanskog premijera Margaret Thatcher pobudila su pažnju među njenim evropskim kolegama po pitanju želje i htijenja Britanaca da istinski postanu dio jedne ujedinjene Evropske Zajednice. Tako je u jednom govoru održanom u Bruxellesu septembra 1988. rekla i siljedeće: »Pokušavati ugušiti osjećaj nacionalne pripadnosti i nastojati koncentrirati snagu u Centru evropske konglomeracije bilo bi krajnje opasno i izložilo bi opasnosti ciljeve koje nastojimo postići.« Izvrgla je podsmjehu i pokušaje stvaranja jednog »indentikit foto-robotu evropske osobnosti« što je u vodećim krugovima EEZ-a shvaćeno kao direktan napad na Jacquesa Delorsa. Nastavlja Maggie: »Nismo se mi na unutrašnjem planu dugo suočavali sa problemom granica i na kraju ga ipak uspješno riješili samo da bi, otvorivši se, te iste nevolje sreli projicirane na jednom širem, evropskom planu, sa jednom evropskom Superdržavom koja isprobava neku svoju novu dominaciju iz Bruxellesa. Ironično je da baš u vrijeme kad zemlje poput SSSR-a, koje su

dugo pokušavale sve postići centralističkim modelom uređenja, shvaćaju da sve više uspjeh ovisi o disperziji moći dalje od centra, neki u EEZ-u žele krenuti suprotnim pravcem. Željela bih vidjeti Evropu još više ujedinjenu i sa većim smislom zajedničke svrhe, ali to mora biti na način kojim se različiti običaji i osjećaji pripadnosti različitim kulturama mogu očuvati.«

Neslužbeno se moglo saznati od ljudi bliskih vodećim krugovima EEZ-a kako su šefovi razočarani činjenicom da vizija gosp. Thatcher o novoj Evropi nije bližnja onoj gospodina Delorsa, iako je svima jasno da »željezna lady« u principu jeste za koncept ujedinjene Evrope. Evropska štampa također s nesimpatijama i negodovanjem komentira njene tvrdnje bojeći se da ne zauzme stav kao u svoje vrijeme francuski predsjednik De Gaulle koji je znao razbjesniti svoje evropske kolege u radnim danima Zajedničkog evropskog tržišta, uzimajući za pravo da ignorira bilo koju direktivu iz Zajednice ako bi smatrao da se ona sukobljava sa »interesima Francuske.«

Pro Sound News

MARTIN POLON, AMERIČKI PRO SOUND KOLUMNIST, O EVROPSKOJ »HARMONIZACIJI« I NJENOM ZNAČAJU PO AMERIČKE INTERESE

Nakon što se ukinu trgovinske restrikcije ujedinjena će Evropa kao rezultirajući ekonomski i politički entitet imati za 25% veći bruto nacionalni proizvod od američkog, ujedno i veću populaciju i veću »glad« za robom. Ako se još i neutralci Austrija, Švicarska, Finska, Švedska i Norveška odluče riješiti svojih »tarifnih zidova« i graničnih kontrola nastalo će poslovno područje uključivati svu zapadnoevropsku kontinentalnu masu. Ako će Zajednica funkcionirati tako dobro kao što se njeni pravnici u Evropskom Parlamentu u Bruxellesu nadaju bit će to stimulacija slobodnih trgovinskih tokova između naših saveznih država. Na prvi pogled, ne izgleda da bi to moglo oproizvesti veliki potres po svjetsku audio industriju, posebno ne američku, ali bi zato u velikoj mjeri moglo utjecati na način kako većina proizvođača, ako ne svi, plasiraju svoje proizvode na strano tržište. U stvari, nijedna isplanirana aktivnost bilo koje vlade, bilo gdje u svijetu ne bi mogla imati toliku snagu uticaja na tokove robe i novca u svjetskom audio businessu kao što je to stvaranje Sjedinjenih Država Evrope 1992.

Većina američkih firmi jedva da i zna o čemu se ovdje zapravo radi i kakvih će promjena biti. Nedavno objavljeni rezultati jedne ankete iznose na vidjelo da je svega njih 17% iz svih grana privrede dovoljno informirano o promjenama do kojih će dovesti poduzeta akcija s druge strane Atlantika. Ništa čudno, prokomentirao je takav ishod jedan od proizvođača; toliki je upravo postotak onih koji izvoze i koji su aktivno prisutni na svjetskom tržištu. Ostvareni izvoz u nas je među najgorima na svijetu i to je jedan od razloga zašto je naš trgovinski deficit s inozemstvom tako velik. Ako se uzmu u obzir samo američki proizvođači audiovideo opreme navedeni procent je ipak veći i iznosi 25%, ali je i to relativno malo. One koji su orijentirani samo na domaće tržište baš nije puno briga za događaje u Evropi, a mnogo onih koji izvoze koriste u tome posrednike ili prodaju svoje proizvode »trećoj strani« pa ispada da ni oni u sve to nisu baš direktno uključeni. Dakle, ako ste željeli čuti da je među ovdašnjim prioritetima faktor Evropa 1992. jedan od prvih, ostat ćete gorko razočarani. To ne znači da će američka vlada sjediti skrštenih ruku i ništa ne poduzimati u informiranju svojih proizvođača kako bi ovi mogli preobličiti svoje izvozne aktivnosti i podesiti ih zahtjevima Evrope u 1992. Ne, vlada će, sasvim jasno, pokrenuti veliku kampanju u cilju informiranja svojih izvoznika, ali će to biti u maniru tipično američkog scenarija po kojem će ulogu glasnika preuzeti američka poslovna štampa i odjednom ćete se, sasvim iznenada, naći u situaciji kad morate biti gluh, nijem i slijep da se obranite od navale informacija o značaju projekta Evropa-1992.

Za SAD ostaje i nekoliko drugih opcija - slučaj da se očekivani nivo liberalizacije trgovinskih odnosa s Evropom ne uspije ostvariti. U uskoj je vezi s tim i u tom svjetlu veoma važan GATT sporazum (General Agreement on Trade and Tariffs). Međutrgovinski odnos SAD - Kanada mogao bi postati širećom jezgrom budućeg pakta koji bi zatim uključio Meksiko, a onda vrlo vjerovatno i Centralnu i Južnu Ameriku. Jedna je stvar sigurna što se tiče planova EEZ-a u devedesetim, a ta je da će i dalje svojom politikom nastojati Japance držati što dalje od postizanja bilo kakvog značajnijeg udjela njihovih proizvoda u dijelovima Evrope gdje već postoji istovrsna industrija. Uzevši da je Japan i dalje orijentiran ka Sjevernoj Americi kao svom najvećem tržištu ne bi onda bilo nerealno očekivati od Tokija da na isti način stvori svoja uporišta u područjima »Pacifičkog Obruča«. Ono do čega bi to moglo dovesti bila bi situacija »oni nasuprot nas«, sa Evropom ekonomski sasvim odsječenom od ostatka svijeta i obrnuto. To zvuči smiješno da bi se o tome razmišljalo, ali je upravo takva jedna kombinacija ekonomskih, političkih i nacionalističkih snaga dovela tridesetih godina ovog stoljeća svijet na prag ekonomske katastrofe. Prisjetimo se samo velike ekonomske depresije 1931-1939.

Nije potrebno naglašavati kako većina proizvođača audio opreme u nas nije toliko moćna da bi imala nekog uticaja na ekonomsko-političke tokove i zbivanja s ove ili one strane Atlantika. Neke su od vodećih firmi na tom polju u Evropi dio veoma velikih evropskih elektroničkih konzorcija koji će imati mnogo koristi od međuevropskog spleta novih faktora kao što su ukidanje nepotrebnih graničnih mehanizama, pojednostavljeno cirkuliranje dokumenata i spisa, ubrzanje tranzita roba itd. Da li će osnovno pitanje narednog desetljeća biti: Može li se Ujedinjena Evropa održati kao koncept kojeg iz prikrajka vrebaju moćne unutrašnje i vanjske sile? Mislim da hoće, iako su svi sigurni u njenu inauguraciju početkom devedesetih. Neophodni kolaps nacionalizma kao i državnih granica nije za Evropu u ovom trenutku sasvim ostvarljiva stvar.

Nije posve jasno da li Velika Britanija može zaista živjeti kao dio Sjedinjenih Država Evrope, uz zajedničku valutu, zajedničku centralnu banku, burzu, policiju, krivično pravo itd. Vlada Margaret Thatcher ima pravo kad stoji na tome da neće dozvoliti potpuno ukidanje graničnih kontrola jer bi time zemlja postala otvorena za svakojaku cirkulaciju droge, terorista i ilegalnih doseljenika. Bit će zanimljivo vidjeti i kako će se Nijemci znati snaći i živjeti u finansijskoj prisnosti sa svojim bliskim drugarima Francuzima. To ne znači da američki audio proizvođači, ustvari i svi ostali proizvođači robe široke potrošnje zauzimaju negativan gard u odnosu prema Evropi. Jednostavno, oni još nemaju vremena da se prema tom pravilno postave.

Isolacija ili EEZ

Paranoičan strah od Evrope i njezina eventualnog utjecaja na naš razvojni put, kao ostatak starog načina razmišljanja, mogao se osjetiti i na sjednici CK SKJ. Uvodničar Štefan Korošec morao je još jedanput izaći za govornicu i vidno uzbuđen objašnjavati razliku između nečeg što je generalni stav i onog što predstavlja inicijativu u njegovu izlaganju, iznijevši pritom, samo on zna razloge zašto, da za sve formulacije, ocjene i stavove sam snosi odgovornost.

O čemu se zapravo radi? Prvi put se u našoj povijesti partijski funkcioner za govornicom CK SKJ založio za priključivanje EEZ-u objašnjavajući između ostalog i to da je u ne tako dalekoj budućnosti na vidiku stvaranje Ujedinjenih Evropskih Država. U replici je potom naglasio da stav Jugoslavije o svestranoj ekonomskoj suradnji i njeno funkcionalno i razvojno povezivanje s EEZ-om i SEV-om ne pretpostavlja nikakve političke ustupke ni sa naše, ni sa druge strane. Ono je prema Korošecovim riječima, samo oblik uključivanja SFRJ u širi kontekst tendenciji što vladaju u svjetskoj privredi.

U skladu s tim on je inicirao (a ostaje nam da pretpostavimo da se Predsjedništvo CK SKJ s tim složilo kada je prihvaćalo referat) da SIV izradi procjenu naših mogućnosti približavanja EEZ-u, s tim da u vidu imamo sve varijante. Od toga da jedno vrijeme budemo samo pridruženi član pa do toga da se potom punopravno uključimo. Sada sa EEZ-om imamo sporazum o suradnji, koji po mišljenju mnogih predstavlja najniži oblik te iste suradnje. Stvaranjem uvjeta da postanemo pridruženi članom, bit će nam omogućeno dobivanje sredstava za ubrzanje privredni razvoj (takozvane pomoći). Za potpuno uključivanje potrebno nam je desetak godina, koliko se daje zemlji što je pridruženi član da se prilagodi, stvarajući institucionalne i druge pretpostavke za integraciju.

One koji se iz bilo kojeg razloga protivte Korošecovom prijedlogu treba zapitati da li bi više željeli Jugoslaviju vidjeti, kako je rekao i sam uvodničar, »kao izolirani otok unutar integrirane Evrope, jer trećega nema...«

SMIJEMO LI PREŠUTJETI?

»GLORIJA«, kiks – Nikole Debelića, kao povod i pobuna protiv šutnje o glazbenom školstvu i glazbenom životu u našem gradu. Kroz povijest se pokušavalo negirati postojanje SIZIFA, htjelo se reći da je tek simbolika, ali mi smo svjedoci njegova postojanja. On je među nama, a ima i hrpicu malih sifizica. zamislite kako on, SIZIF, gura golemi kontrabas nizbrdo, dok hrpica malih sifizica, svaki sa svojim portabl kontrabasićem, savladava mrsko nizbrdo... A što će nam oni?

MUZIČKA ŠKOLA:

Politički pristup prijemnom. Što reći? NIŠTA(!) Srijemo li prešutjeti, jer početak, htjeli mi to ili ne, ipak notira budućnost. Trenutak je kada nipošto ne smijemo, niti možemo zaobilaziti pedagoško glazbeni problem, poput mačka Arčibalda oko vruće kaše. Mladi su uskraćeni istinskog duševnog glazbenog dosega bjelosvjetske glazbene scene. Pedagoški pristup glazbenih kvazi pedagoga ruši opći status mlade glazbene revolucije našeg grada, pa čak i časne iznimke u vlastitom krugu, sa sitno uzbudljivim i ljubomornim porivima.

Smije li se tako i kuda li, odista, kuda li to vodi? Ben, kako zapravo može ideološko poimanje djetetova oca i majke notirati njegov glazbeno umjetnički doseg, a to je mjerilo za prijem, kao i ekonomski status njegovih staratelja? TEMPIRANI UMJETNIK, genetsko predodređenje i prirodna sklonost prikriveni su maglom ideološko dogmatskih određenja.

O SAMOM RADU:

Teško bi bilo govoriti s aspekta vanjskog promatrača, da kojim slučajem ne postoji vanjski pokazatelj. Naime, malo se vidi. Ništa, tek ono što časne iznimke nude uz mučno dokazivanje nasušne potrebe. Nije lako objasniti, aj, ni! Ipak nalazimo u spontanu govorenju nekih prolaznika, koji su, bit će zalutali (ako imamo u vidu kriterij prijema) u muzičku školu pa vele, ne navodimo već interpretiramo, vjerovali ili ne, profesor sa pet (5) razreda muzičke škole predaje učeniku šestog (6) razreda. Da! Vjerovali, ili ne...!

SLOBODAN GLAZBENI ŽIVOT:

Ludost bi bila o tome govoriti, jer od Mirka Cetinskog, Lidije Percan, Ljiljane Budićin Manestar, Radio Pule i ostalih šankopojenja, ostaju nam mlaka zbivanja rijetkih bendova čiji pak doseg seže do granice gaže nekog osrednjeg hotelskog restorana. Šutnja je ipak masovni koncert sa najvišom ocjenom grupe autora ovog teksta.

Za grupu Denis Nad

PROVINCICIJA

Ja sam došao sa juga, iz jedne, tako reći, provincije. I? NISI PRETPOSTAVLJAO DA BI I OVO MOGLA TAKOĐER BITI PROVINCICIJA?
No!
A, JE?
U neku ruku je.

Došao nam je u Pulu GEORGIJ SERAFIMOSKI-DOLE. Došao je ovdje učiti, usavršavati se. Govori se o njemu. Govore njemu da je talent. Svira harmoniku. Zbog harmonike je i došao ovdje. Kada je još u Ohridu pokazao izuzetnu nadarenost u sviranju harmonike sve mu je govorilo da treba doći u Pulu. Znao je da se ovdje već mnogo godina poklanja izuzetna pažnja HARMONICI, da ovdje može dobiti najbolje srednjoškolsko obrazovanje u onome što ga zanima. Znao je da ovdje postoji harmonikaški orkestar koji spada među bolje evropske.

Harmonikaški orkestar »Stanko Mihovilić« pod ravnanjem Tereze Lehotkaj, zaista uspješno održava visoku kvalitetu i ugled u Evropi, stvoren od čovjeka čije ime orkestar danas nosi.

Taj ugled i ugled škole koja drži kvalitetnu nastavu na odjelu »HARMONIKA«, bio je dobro po-

znat DOLETU. Zato je on tu.

Georgij Serafimoski će ove godine završiti srednju školu.

Kako se ono već kaže: »Harmonika će ga odvesti dalje.« Slijedeća stanica, KIJEV.

Rekli smo šta je Đole znao o Puli dok je još bio u Ohridu.

Šta Đole danas zna. Đole nije zadovoljan. Ne! NIKAKO!

Đole nije zadovoljan školom. Đole nije zadovoljan kvalitetom nastave.

Đole priča o muzici tako da vam je sasvim jasno da je to njemu najvažnije. On želi učiti, napredovati, on želi znati X.

Njega ne zanimaju nastavnička natezanja oko plaća, takozvanih osobnih dohodaka. On želi da mu nastavnik pruži znanje, da ga nauči, da mu pokaže. Đole je morao najveći dio tog znanja sakupiti sam. On sada već sumnja i u stručnost ljudi koji vode školu u kojoj on uči. On sumnja da direktor njegove škole uopće zna šta je to, na primjer, OKTAVA.

Moglo bi se reći da on sumnja i u dobre namjere ljudi koji vode njegovu školu.

Ako kažem da Đole sumnja u nečije dobre namjere, onda ću to i ilustrirati: »Voditeljica već pomenutog orkestra, Tereza Lehotkaj je svojevremeno organizirala koncert u crkvi sv. Antona. Da li, poštovani čitaocu, možeš vjerovati da se organiziranje koncerta u CRKVI, može smatrati nepodobnim.

Na dan koncerta popodne, su sasvim »slučajno« u školi organizirali završne ispite. Nećemo reći da ni jedan profesor sa iste škole nije došao na koncert, ali možemo slobodno reći da ih je bilo veoma, veoma, veoma malo. Danima nakon tog koncerta su voditeljicu Terezu Lehotkaj pratili »problemi«. Naime, u to vrijeme je započela neka vrsta kampanje da se nju makne sa mjesta voditelja već pomenutog orkestra.« – da bi stvar još više pojasnili čujemo Đoleta, koji kaže da ne pamti koji je koncert harmonikaškog orkestra bio organiziran od strane škole. U to ne ubrajamo »svirke« koje je škola organizirala zajedno sa lokalnom turističkom organizacijom po raznim »jedinicama«. Nećemo tvrditi da je ovom orkestru ispod časti svirati turistima na terasama kako bi se »obogatila turistička ponuda«, ali je sigurno da to ne može biti jedina

»koncertna« aktivnost koja mu se nudi. Sviranjem u takvom ambijentu kao što je restoran trebalo bi orkestru financijski pomoći da može, na primjer, otići na natjecanje u Reccanati bez prethodne bjesomučne strke po Puli u potrazi za lovom. Da je prošle godine bilo problema oko skupljanja novaca za put u Italiju to je istina. Harmonikaški orkestar »Stanko Mihovilić« četiri godine za redom osvaja trofej Reccanati i stalno iznova dokazuje da kvalitet njegovog muziciranja raste. Ipak to nije dovoljno da bi se novac za put obezbijedio bez Terezinog prethodnog moljaka.

Sjećam se kako sam prošle godine, prije njihovog puta u Italiju sretao Terezu kako zajedno sa svojom kolegicom Karmen Kirac trčkara po gradu od SIZ-a do Sizifa i grebe se za lov. Sjećam se i sa koliko je veselja Zdenka Višković-Vukić, koja je bila sudionik »potrage za lovom«, primila vijest da je orkestar četvrti put za redom osvojio trofej RECCANATIJA... i tako... ide priča...!

Tereza Lehotkaj je nakon toga dobila otkaz. Otkaz na mjesto dirigenta orkestra. Otkaz koji joj je obećao tadašnji predsjednik OKUD-a »ISTRA« Milan Mustač. Kao kaznu za onaj koncert u crkvi.

... Đole će, rekli smo već, vjerovatno nastaviti svoje školovanje u Kijevu, gdje vjeruje da će dobiti vrhunsko obrazovanje, a nakon toga, rekao je: »vraćam se u Pulu«.

Nisam vam pričao još i o Đoletovim problemima zbog marame koju nosi oko glave. Ima ljudi kojima neopisivo smeta taj detalj u njegovoj garderobi.

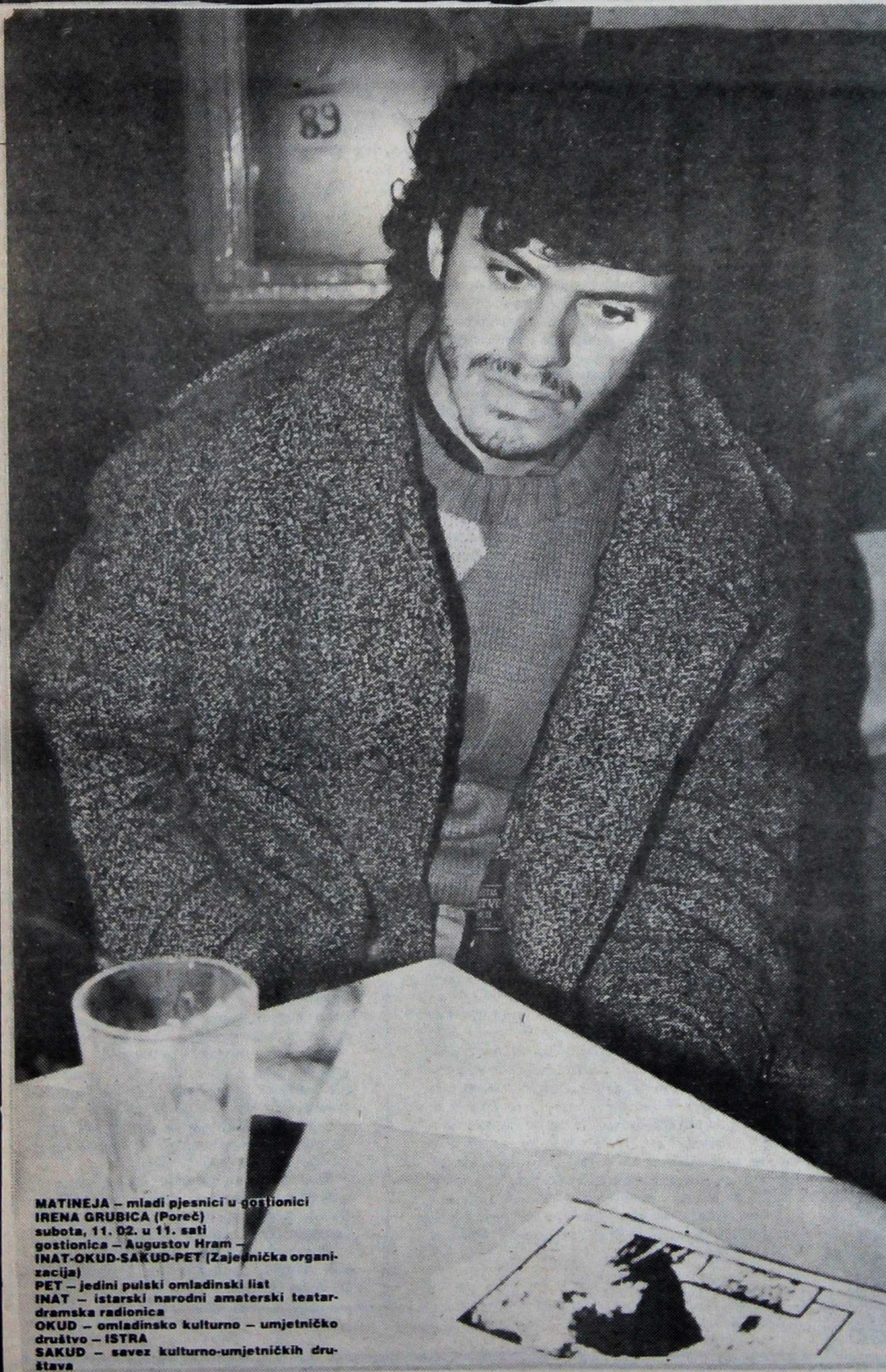
Đole inače živi u dačkom domu, tamo kod škole »Tone Peruško«.

Rekao mi je da su mu jednom zbog njegovog ponašanja (kažu da je drzak), za »kaznu« oduzeli posteljinu, pa je jedno vrijeme spavao u kaputu.

P. S. Ima i Tereza, više puta pominjana, nešto za reći: »Pošaljite nas u Francusku. (Postoji i tamo svjetsko natjecanje harmonikaških orkestara). Uz to je dodala: »Dobro, to mi je već odobrio Republički komitet za međunarodnu kulturnu razmjenu.«

U onom dijelu teksta gdje smo spominjali Terezin otkaz, nismo rekli da je sedam mjeseci nakon otkaza opet vraćena na mjesto voditelja orkestra... itd... ide priča...

Mario Benčić

MATINEJA – mladi pjesnici u gostionici IRENA GRUBICA (Poreč) subota, 11. 02. u 11. sati
gostionica – Augustov Hram – INAT-OKUD-SAKUD-PET (Zajednička organizacija)
PET – jedini pulski omladinski list
INAT – istarski narodni amaterski teatar-dramska radionica
OKUD – omladinsko kulturno – umjetničko društvo – ISTRA
SAKUD – savez kulturno-umjetničkih društava

OVE SREDIŠNJE STRANICE S POEZIJOM PRE-
SAVITI KAO STRANICE GLASA ISTRE PETKOM
(tv. program za cijelu sedmicu).

POTPUNA KVADRATNA JEDNADŽBA

probudi se X^2 + operi zube X + obuci nešto elegantno = n u l a

dobro operi zube plus
minus

najbolje operi zube 4 puta ponovi u
sebi nemoj biti
pospan čeka te
dan obuci
nešto elegantno

$X_{\text{prvi}}/\text{drugi} =$ 2 puta se pošteno protresi da se još jednom razbudiš

$X_{\text{prvi}}/\text{drugi} =$ riješeno

$X_{\text{prvi}} =$ dan će biti kao juče, sranje

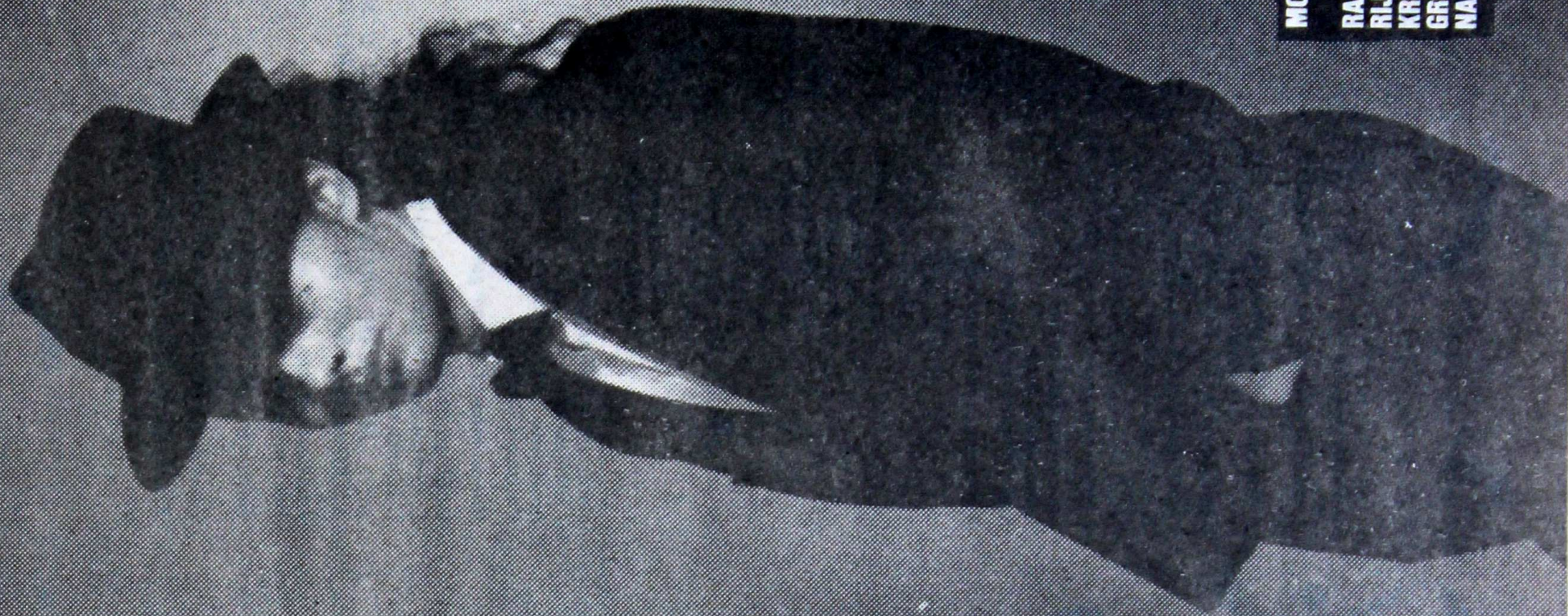
$X_{\text{drugi}} =$ dan će biti kao juče, sranje

IRENA GRUBICA

*Rođena sam 8. XI 1970. godine. Živim u Poreču i pohađam IV razred kulturno-umjetničke škole COUO »Otokar Keršovani« u Pazinu. 1987. godine radovi su mi objavljeni u knjizi biblioteke omladinskog lista »Val«, »Pogledom u riječ«. 1988. godine osvojila sam 1. mjesto u kategoriji literarni na Festivalu u Pazinu, te sam povodom toga nagrađena plaketom i značkama
SEDAM SEKRETARA SKOJ-a.*

MOJA LIRSKA AUTOBIOGRAFIJA

RAZLIJEVAM SE IZMEĐU SEBE DOK
RIJEČI I MISLI I SUDBU MI KROJE
KROZ JEDNO RABANJE I SVE PO-
GREBE
NA MENI JOŠ SAMO SU OČI MOJE

Pišem pismo onome koji prolazi!

najprije dođe
DATUM jer da
MJESETO, MJESEC I BROJKE
koje su već davno zaboravljene
najmijerno
onoga trena kad sam se dogodila

Poštovani, družu VI

ČOVJEČE, BRATE, BOŽE, ŽIVOTE

kod mene ovdje danas je lijepo vrijeme

frontalni poremećaj samo

djelomično

na vrijeme u

sjevernim i

sjeverozapadnim krajevima

kojima

kontinuirano

kreće

novi val anticiklone

nanoseći

mjestimično razvedravanje uz

postepeno

poboljšanje oborina

pri kraju dana

prognozira se

porast temperature

prevladavat će suho i sunčano vrijeme jučer

je pobijedila Cibona

dečki su igrali sjajno ustavni amandmani

ustaju protiv sebe

oni koji pokušavaju ubiti se samoubojstvom izvanredno

mističan slučaj izvještaj

okružnog suda dirnuti

pažnjom u trenucima

bolnog rastanka

s našom majkom i bakom

zahvaljujemo

susjedima i znancima

koji su nam pomogli u

najtežim trenucima festival

zabavne glazbe

u petak, u dvadeset i trideset, možda,

nemam pojma

pronaden lijek protiv raka

ja sam dobro

a sada Vas moram pitati

Kako ste? Kako kod Vas?

— takav je red po Bonitonu

jer, kad već jednom budem prošla

neka se barem zna da sam bila ČOVJEK

pišem pismo onome koji prolazi

kao i ja

prolazniku kroz trenutke

ČOVJEKU BRATU BOGU ŽIVOTU

POŠTOVANI, DRUŽE VI!

Kod mene ovdje... kako ste... kako kod Vas... pišite mi... I ne zamjerajte ako sam Vam

pisala prerano

MOJE VRIJEME JOŠ NIJE PROŠLO

Uz drugački pozdrav

POTPIS

potpisano

pet-o'pet

(USPOMENA IZ ŠPANIJSKE)

8. rujan ja slučajno na ulici Barcelone

Bilo im je SEDAMNAEST

OSAMNAEST

I možda još KOJU GODINU VIŠE

Imale su oči isto toliko sjajne

Kao i moje, od prkosa

Imale su grudi već načete u pupanju

I njegovana bedra koja su noću bila svačija

Stajahu do zida nabite

Jedna pored druge

Kao na sajmu ljudskog mesa

A gorio im je pod nogama

asfalt

i novine

i kreditne kartice

i krupne novčanice

i video rekorderi

i vikend kuće

i dezinficirani hotelski zahodi

i ljudi u lakiranim automobilima

i porno filmovi

i prazni stanovi

i pijani očevi

i ubijeno djetinjstvo

i ukradena mladost

Gorilo im je pod nogama

I sukunjama

Prokleistvo svih svjetskih

Vragova i Bogova

Bile su mirne i žvakale gumu.

Vadile su šminke

Iz torbica od lažnih krokodilskih koža

U kojima su bili i...

NE!... JA NEMAM PRAVO DA GLEDAM U NJIHOVE SVJETOVE...

NITKO NEMA PRAVO DA ČEPRKA PO NJIHOVIM SVJETOVIMA!...

Imale su oči isto toliko sjajne

kao i moje, od prkosa

Bilo im je SEDAMNAEST

OSAMNAEST

I možda još KOJU GODINU VIŠE

8. rujna, ja slučajno na ulici Barcelone

strana 7

strana 8

KANIBALIZAM

tri puta prije jela uzimati
aspirine
apaurine
kafetine
heroine
cedevitu

DOBAR TEK

nakon upotrebe promućkati
i baciti sebe i njih
u očaj

VITAMIN A

sazidahu biskvit od breskvi
za svakoga pomalo i za me
s karmencem naših bubrega
i srdaca

podigismo ajfelovetornje i kineskezidove za razglednice
da možesh reći
ah, lijepo ČOVJEK

VITAMIN B

onda nas ošamari vrijeme
i mi se gadamo papirima
(kao djeca kada im dosadi igrati skrivača)
pušimo novine ko marihuanu
i ostavljamo crkve bez kičme da grickaju
ljudsku palicu stvaranja

VITAMIN C

sljepi od juče
gatamo danas
dok vraćare u nama
lagano sijede
sljepi od danas
čekamo sutra
a ČOVJEK ČOVJEKA jede

STATISTIČKA SHEMA S DRUGE STRANE PAPIRA

IME živo
PREZIME biće
a zovem se JA

DATUM ROĐENJA rođen sam
godine neke dovoljno daleke
da umre nekoliko ja u meni
i strijeljaju mi ime

MIJESTO ROĐENJA moga – Globus –
bačena kocka između
Vraga i Boga
u revanšu jednog džepnog
ČOVJEČENELJUTISE bez šestice

VISOKA
DUBOKA
ŠIROKA

taman toliko da dodirnem badem

TEŠKA koliko mi god grama važu
progutane misli
dah blata
zrikave kapi kiše
monolog mora
i sve ono ima i sve ono više
unutar mojih membrana

ŽIVIM i RADIM u sebi
van sebe
na sebi
pokraj sebe
uz sebe
prema sebi
od sebe
između
sebe i sunčevog sistema

I UČIM I UČE ME

među zidovima škole
nekih mrtvih i živih heroja
a sasvim mi je svejedno
da jedan i jedan daju dva i ništa više
i boli me briga kako se piše
ono što zovu moje ime

ZANIMANJE amater-ratnik – ubijam

stvaram
rušim
prigovaram
vječito neke borbe vodim
al' nikad ne pogodim tren

KADA DA UMREM
A KAD DA SE RODIM

LIRSKA VERZIJA NAŠEG SVJETIONIKA

pred svjetionikom osvješćena svjetlom bajka ribara
pripovijeda sebi samu sebe i traži si smisao

DVADESETIJDAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI – DVADESETIČETIRI
PALI

noću kada ruke bole više nego ikad
DVADESETIJDAN – DVADESETIDVA – DVADESETRI – DVADESETIČETIRI
PALI

započinju bajke sa bilo je i biti će sutra
DVADESETIJDAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI – DVADESETIČETIRI
PALI

svježe ribe, kupujte, svježe ribe
svježe ribe, ljudi, svježe ribe – DVADESETIJDAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI – DVADESETIČETIRI
PALI

ribari izlažu na tržnici
DVADESETIJDAN riblje paštete
DVADESETIDVA riblje škrge
DVADESETITRI riblje kosture
DVADESETIČETIRI sebe u dupljama preplašenih ribljih očiju
PALI

SVJEŽE RIBE, KUPUJTE, SVJEŽE RIBE, SVJEŽE RIBE, LJUDI
dva dinara za djecu
jer djeca ne smiju biti ribari
i biti će bolje
ona će jednom sjesti u fotelje
u dječijem svijetu
na dječijim sjednicama
uz dječije referate
sa nevinim moćima dječijih ideala
SVJEŽE RIBE, ZA DJECU, SVJEŽE RIBE
u noćima kada bajke počinju
sa bilo je i biti će sutra
DVADESETIJDAN dok pucaju žuljevi i gori nam znoj
DVADESETIDVA lakoćom psovke pljunimo DOŠTA
DVADESETITRI spašavaj glavu dok ne proguta te plima

21, 22, 23, 24
PALI
DETONATOR U KOSTIMA!

NASLOV DVIJE TOČKE OVA PJESMA NEMA NASLOV

prva točka
paragraf drugi
red posljednji
uskličnik
Ma, daj, molim te, umukni ti tamo!
druga točka
paragraf prvi
misao izostavljena
konstatacija
po prirodi
paralogične parodije
prisutne pod pritiskom
paramnezije
paralelne pri
paralelizmu paralela
pardon
paraleksija paraklisa
pravilno paradoksalno
postojeće privredno
pri potpuno prisutnoj
pameti
točka treća
primus aktus
nultus faktus
prazan papir
zagrada
dopuna riječima
zagrada zatvorena
Slobodno se bunite!
dodatak
buntovnike prihvaćamo
svake prošle godine
jer se situacija
među postojećim
pravilima mora
stabilizirati
diskusija završena
tražim od vas
potpuni NO KOMENT
i pozivam vas na suradnju
odnosno da svojim prisustvom
uveličate našu
skromnu
večeru
jer upravo je prasić skinut s ražnja

do
do
do
do
do
do
do
DO - STA
ti
ti
ti
ti
ti
TI
la
la
la
la
la
la
LA - KO
so
so
so
so
so
so
SO - PSTVENIH
fa
fa
fa
fa
fa
fa
FA - ZONA
mi
mi
mi
mi
MI
re
re
re
re
re
re
re-cital
re-citacija
RE - CITE!

JA živim kao prah ove planete,
i nestajem,
a nisam ni naučila kako se voli.

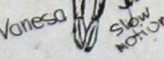
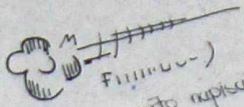
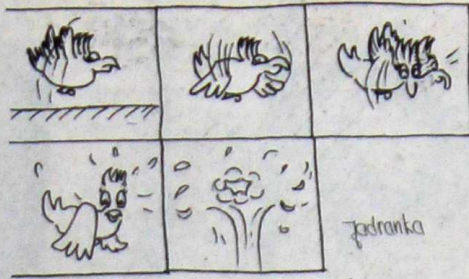
MI živimo kao prah ove planete
i gutamo jedni druge riječima.

Ja rastem zagrljena s mojom generacijom.
Nemojte nas ubiti. Nama je tek osamnaest godina.

Dodirmimo se!

Osjetimo kako je vlažna koža ljudskih dlanova.
Znoj se ne može pročitati u novinama.

Lako je rušiti, lako je varati,
ali ljudi,
mi već jednom moramo početi
stvarati!

COJA

Nataša N.

Paola O.

Morana

Aleksandra

ZA VAŠU RAZONODU:

Na smokvi visokoj 60 stopa nalazi se Žufa. Na zemlji je Povrz. Žufa se svakog dana spušta 0,5 stope, a u noći se popne za 0,6 stope. Smokva raste svakog dana 0,4 stope, a u noći se skrati za 1,8 stope. Pa vrz se popne svakog dana 1 stopu, a u noći se spušta 1,4 stope. Kada će mačka uhvatiti miša i koliko će visoka postati smokva?

MI NE VOLIMO:

- dobru klapu
- zaključavanje ocjena
- pripremati feste
- ići na izlete po Evropi
- zgodne maturante (pogotovo matematičare)
- plašiti gluposti za »Petice«

NAGRADNO PITANJE:

Točan odgovor pošaljite na zaljube na prvi pogled? Izgleda da sam ušla u pogrešnu priču. Previše je izlaza da bih odabrala pravi. Na riječi je pala paučina. Da bi se tekst lakše čitao.

Načljepši ljudi u načljepšoj sobi sa načljepšim cvjećem, muzikom i slikama. Oni su sretni, oni su ljuti i ljepši. Jer ta muha tako dosadno zuji!

NEŠTO SE POKVARILO U NAMA

Križa... mitinzi... poskupljenja... Novinski naslovi što se hrane bjeđenim sudbinama i izmućenim tjelesima, trepte mi pred već otupjelelim očima i blistaju raskotno kao neonske reklame... kao novogodišnjaj jelka... kao pogled gladnog kao neonske reklame... kao novogodišnjaj A mi se svi grečvito držimo za žrvanj, što se okreće u ludom ritmu, plašeći se da ne zaostanemo i utonemo u ništavilo. Koliko smo još ljudi, koliko stizemo da budemo ljudi... Smijeh je život nam se odvija na pokretnoj traci koja ne trpi odstupanja, sve samo besmislena elegija, a zveket novca veličanstvena oda. Nema bijesa, nema straha, čak ni očajja - samo mehaničke programe mirane radnje... Porazan pogled ne gleda, davno su ga ugušili. A ja se još pitam: »Što se događa kad mrtvi fazani lete iznad naših glava, kad mrtvi fazani lete, a ni jedan ne pada...« Requiem odjekuje prazninom. Nešto je umrlo u nama...

U OVOM BROJU UČENICIMA II I I RAZREDA COJO »BRANKO SEMELIĆ« DALI SMO PRILIKU DA SAMI UREDE JEDNU STRANICU OVA CE STRANICA I UBUDUĆE BITI NAMJENJENA SLIČNIM POKUSAJIMA PA ZATO POZIVAMO I OSTALE SREDNJOŠKOLCE DA SE UKLJUČE, DA SURADUJU, DA SAMI UNEJREDE OVU STRANICU. ZBOG SVEGA I ZBOG NIČEGA, ZBOG VAS I ZBOG NAS, PROGLAŠAVAMO OTVORENIM: **NAGRADNI NATJEČAJ** - za najbolje uređenu stranicu vašeg jedinog omladinskog lista - sluzile se svim sredstvima izražavanja (slovo, pismo, slika, nota, vaša originalna ekipa ocjenjivat će dost, kreativnost, duhovitost, luč (ne)urednost... - šaljite vaše materijale na našu adresu do 20. veljače - najoriginalnije radove radove, luč brojeva - nagrade će dodjeliti redakcija Petice na jednoj od budućih vesela lica

